

[Carsten Raft.]

meget vanskelig. Dels tilsiger Forholdene jo ikke Optagelse af store Fredningsprojekter, dels er det vel nok noget vanskeligt at skaffe de Penge, der er nødvendige til Gennemførelse af saadanne Projekter. I Stedet for at koncentrere Opmærksomheden om denne Begrænsning koncentrerede man den om de Ejere, der, efter at den brede Pensel er gaaet hen over „de grønne Omraader“, er kommet ind under Fredningsbaandet, uden at de vistnok til Slut bliver paavirket deraf. Det menes, at der er et meget betydeligt Antal Ejere, som maaske ikke bliver ramt endeligt, men som midlertidigt er kommet ind under „de grønne Omraader“, og som der er Grund til at give en Mulighed for at blive løsgjort fra det Baand, som lægges paa dem ved denne Tillægsbestemmelse. Det er opnaaet, som foregaaende Ordførere har sagt, dels gennem den indførte Adgang til direkte Henvendelse til Statsministeriet, dels gennem den ved Statsministeriets Forstaaelse indførte Revision, der skal foretages hvert 4de Aar. Jeg tror, at der paa denne Maade vil være en Mulighed for, at Folk, der i og for sig godt kan løsgøres, bliver det. Tilbage bliver de Omraader, som skal undergaa en virkelig Fredningsbehandling, og med Hensyn til hvilke man desværre i Øjeblikket maa formode, at Tempoet ikke kan blive særlig hastigt.

Spørgsmaalet om Administrationen af denne Naturfredningslov har ogsaa været til Behandling i Udvalget. Der er blevet behandlet en Række Tilfælde, og jeg mener at kunne sige, at Udvalget har haft god Støtte af det Materiale, som Foreningen „De grønne Omraader“ har stillet til Disposition. Der er næppe Tvivl om, at denne Forening udøver en ganske god og samfundsmæssigt nødvendig Virksomhed til Varetagelse af de Ejerinteresser, som ustandseligt vil blive berørt under Administrationen af denne Lov.

Spørgsmaalet om Forstaaelsen af § 25, om det drejer sig om Censur eller Forbud, er blevet behandlet, og det er opnaaet, at det atter er blevet indskærpet, at det er Censur og ikke Forbud, der er Tale om.

Udvalget har, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævnte, ogsaa behandlet et enkelt Tilfælde, med Hensyn til hvilket man fra visse Sider kunde være

noget utilfreds med Behandlingsmaaden. Jeg skal ikke rejse nogen større Debat derom. Jeg mener, at det, der forelaa, var, at en Afgørelse af, om en bestemt Grund af Fredningshensyn skulde kunne bebygges eller ej, blev gjort til et Handelsobjekt, idet man forhandlede med den paagældende Ejer paa den Maade, at man i Virkeligheden stillede som en Betingelse for Opnaaelse af den Ret, han dog rent objektivt skulde kunne opnaa uden nogen som helst Betingelse, at han skulde afstaa visse Dele af sit Omraade. Der har været en Formodning i Udvalget om, at der forelaa en utiltalende Fremgangsmaade. Om der skal bygges paa et Stykke eller ej, maa være objektivt afhængigt af, hvordan dette Stykke er beliggende, af dets æstetiske Værdi og dets Fredningsværdi, og ikke af, om det offentlige kan slippe mere eller mindre billigt fra Sagen. Jeg skal ikke, lige saa lidt som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, fælde nogen Dom, men jeg ser med Tilfredshed, at det fra alle Sider i Udvalget er indskærpet i den Anledning, at den Slags Sager skal behandles saaledes, som det er sagt i Statsministeriets Skrivelse. Jeg kan derfor godt forlade denne Sag. Der vil selvfølgelig komme til at foreligge saadanne Tilfælde, og jeg tror, det er heldigt, at man følger Lovens Administration.

Jeg er i det store og hele enig med den ærede Ordfører for Venstre om, at der er opnaaet Forbedringer ved dette Lovforslag. Der er opnaaet Adgang for mange Lodsejere, som ellers ikke vilde kunne blive frigjort, til at blive det, og derfor kan vi, for øvrigt i principiel Overensstemmelse med vore Fæller i Landstinget, give dette Forslag vor Tilslutning.

Valdemar Sørensen: Jeg tror, at der i ret vide Kredse blandt dem, der har Interesse i Fredningslovgivningen, har bredt sig den fejlagtige Anskuelse under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, at man her var inde paa at ændre Bestemmelserne i den gældende Naturfredningslov. Det er man jo slet ikke, tværtimod. Det Lovforslaget gaar ud paa, er at lovfæste Pligten til Tinglysning af de Fredningssager, Loven omfatter, herunder, hvad der jo i Særdeleshed har vakt Opsigt, Fredningsplanerne. Jeg forstaaer meget vel, at denne